

(in bonū) quia p illud declarabitur v tus tua. spes credēs
tium cōfirmabitur (et iudei qui me oderūt vidētes me
resurgere ofundētur) intelligētes se male egisse (et qm
tu dñe adiuuisti me) in certamine (et ofolatus es me) re
fusatādo me a mortuis.

Psalmus. lxxxvi. in quo monet toto
corde aspirare ad celestē iherusalē.

Propheta in laudē ecclesie prōrūpens sub noīe ciuita
tis omendat eū primo a fundamentis dicens.

Fundamenta eius <sup>scilicet ecclesie (in
montibz sanctis)</sup>

scilicet prophetis et aplis qui post xpm qui est principa
le fundamentū fundauerūt ecclesiā in fide xpi/ qui apli
dicūtur etiā montes propter altitudinē virtutū. Secun
do cōmendat ecclesiā a portis scilicet sacramētis ecclesie
dicens (diligat dñs portas syon) id ē ecclesie sacramē
ta (super omnia figuratiua et cerem omalia cultus veteris
testamenti)

Tercio omendat ecclesiā a celebritate
fame dicens. Gloriosa dicta sunt p pphetas nō de il
la figurali que cecidit sed (de te ciuitas dei) **Q**uarto
cōmendat eā a multitudīe ciuū cū in psona xpi ait.

Memor ero nō tantū populi iudeorū s; omniū gen
tiū p (Raaba babilō) designataz ut euocētur ad me et
hoc mediantibz (sciētibz me). i. aplis quibz pceptū fuit
cūctis gentibz pdicare. Quorū pdicacōe ouise sūt gen
tes. **T**irus scilicet (et populus ethiopū/boz multi fue
rūt) recepti (in eccia) in xpm credētes ex quibz ipa ciui
tas dei est ostructa. **N**ūquid smagoge) potest hoc
gloriosū psuaderi (q homo natus ē in ea) qui saluabit
eū (et ipē idē est qui fundauit eā) in quātū deus qui est
(altissimus) **C**erte sic psuaderi pōt et tanquā verissimū

predicare qm̄ **D**ominus) qui mentiri nō p̄t (narravit
in scripturis p̄phetarū) que credite sūt populo iudeorū
q̄ xp̄us verus deus erat et verus homo/hoc etiā narravit
in scripturis (ap̄stolorū qui principes) ecclesiarū fuerūt.
Quinto om̄dat cā propheta a beatitudine sup̄na in cō
prehensibili ad quā sumēda est post iudiciū/

O syon sup̄na. **D**ñes q̄ in te habitāt iocūdi sūt et ve
re letātur) quia gaudiū et leticia inueniētur in te vbi fe
licitas p̄fecta et iocūditas consumatā.

Psalmus. lxxxvii.

Cristus ex forma serui ad patrē orans ait.

Domine deus auctor (salutis mee) id ē in
munitatis mee a peccō (omni
tēpore clamaui corā te) id est attēre et p̄seuerāter.

Et quia ita clamaui. **S**it accepta cōspectui tuo oratio
mea) et a te sit exaudita p̄ effectū.

Opus ē ut me ex
audias. **I**n repleta est anima malis) id est doloribz
anxietatibz. vnde ip̄e dicit tristis ē anima mea usqz ad
mortē (et anima mea in inferno appropinquauit) dū tra
dor ad mortē. **E**stimatus sū cū descendētibz in lacū)
infernū/putauerūt enī iudei me peccator ē vñū de illis q̄
necessario et inuēti descēdūt in pfundū inferni (estima
tus sū etiā ab eis sicut hō simpliciter sine adiutorio) cū
tñ (inter mortuos) essem (liber) a coactione et liber ab
om̄i peccato. **E**stimatus etiā sū ab eis. **S**icut alij vul
nerati dormientes) somno mortis (in sepulchris/ quorū
nō est memoria amplius) ut ad bonū resurgāt (et ip̄i) q̄
talē me existimauerūt (repleti sūt) o deus (a p̄tectione
tua) qui me sine adiutorio tuo esse putauerūt.

Nosuerunt me) reputatione sua (in lacu inferiori)
putauerūt enim me dignū qui in talē debere descendere